

**Posudek vedoucí práce na bakalářku Andrey Veverkové s názvem
„Písemnosti Univerzity Karlovy 1938 – 1945“**

Tématem předkládané bakalářky je diplomatický rozbor aktového materiálu, který je v archivech k dispozici z doby uzavření českých vysokých škol, tedy z období 1939 – 1945. Zachované jednotliviny z doby uzavření jsou porovnávány s aktovým materiálem těsně před a těsně po okupaci. Nemalé množství písemností, které bakalářka in spe z tohoto období našla, vypovídá o tom, že administrativa UK určitým způsobem fungovala i během války. Kol. Veverková to na jednom místě práce i vysvětluje – uzavření není zrušení, jak vyplývá z předpisů. Písemností z války se pro univerzitu zachovalo tolik, a řada z nich zcela marginálního významu, že to rozhodně nebyly jen třeba antidatované poválečné dokumenty, jako byla po válce vystavovaná např. povýšení nebo jmenování, což jsou ostatně písemnosti, které nespádají z diplomatického hlediska mezi akta, ale mezi listiny, a proto se jim práce nevěnuje.

V kapitole o literatuře se ukazuje, že dosavadní autoři dějin UK období války zpravidla přeskakovali, popř. odbývali krátkým sdělením. V kapitole o dějinách univerzity autorka dobře vystihuje zásadní mezníky a připomíná podstatné změny.

Výzkumná část, provázaná s přílohami, kde jsou všechny příkladem zvolené písemnosti prezentovány, se zdá po přečtení nevyvážená. Je správně logicky rozčleněna podle univerzitních součástí, pro každou vybírá písemnosti pro rektorát i fakulty a popisuje je z diplomatického hlediska. Nevyváženost vidím v tom, že některé pasáže jsou výborné, obsahují řadu cenných údajů, zatímco jiné jsou jakoby ošizené, nedomyšlené. Nedostatek vidím např. konkrétně v tom, že není uvedeno, s kolika písemnostmi práce pracuje pro jednotlivé semestry, tj. zda jsou počty nalezených písemností kvantitativně rovnocenné, uvádí jen celkový počet pro celé období.

Z připomínek:

s. 13 – Stejně jako ve století 13. i ve století 17... ? Co mělo 13. století společného s univerzitou?

s. 16 – špatné pády: Jako jednou z posledních se otevřela..

s. 18 (a pak opakovaně) – Židovského původu – správně židovského

s. 21 – příliš zjednodušuje strukturu univerzity

s. 26 – první věta v 3. 2. nedává smysl

s. 27 – udělení Masarykovi studentské nadace

Nad rámec rozboru bakalářka nabízí pohled do vnitřního dění na univerzitě před, během uzavření i těsně po otevření univerzity roku 1945, letmo se dotýká i Německé univerzity. Je cenným příspěvkem k novověké diplomacie i k dějinám univerzity. Bohužel je na ní vidět, že autorka spěchala s jejím dopsáním – viz vypadlá písmenka (s. 41 i jinde), špatné pády, věty bez přísudku ve formě nadpisu apod.

Práci by slušelo detailnější rozčlenění písemností, systemizace informací. Také by bylo dobré více zdůraznit členění na přijaté a vydané písemnosti, kde by se aspoň slušelo připomenout existenci dalších diplomatických kategorií, přítomných v administrativě univerzity, tedy úředních knih a listin. Autorka byla natolik pohlcena „svým“ materiálem, že tuto pro ni samozřejmou věc slovně nevyjádřila.

Dala by se udělat i jako určitý katalog příkladových písemností, ale na to nebyl čas. V každém případě je to první práce svého druhu, která se pokouší nahlédnout do válečné agendy na univerzitě, nemá v literatuře, oč by se opřela, a to je na bakalářskou práci těžký úkol, se kterým se autorka se ctí poprala.

Práci považuji za natolik zásadní a užitečnou, že ji přes naznačené slabiny doporučuji k obhajobě a hodnotím kolem stupně velmi dobře.

Praha, 28. 8. 2018

PhDr. Milada Sekyrková, CSc.